

מסורת הש"ס

א) לקמן סד. כתובות מג: יצמות טו. סד: וְעִירֻבֵּין וָא. סנהדרין פא: ב"מ קו:–ו ע"י רש"א שפי"י אחר דלא כפי רש"י, א) ז"ל כיון דאי חזא לטוף כו' ר"מ, ד) ז"ל שניות, ה) כ"י כ"י פ"י רשכ"ס לעיל בפירושו לחזקו, ו) כ"י כ"י, ו) ז"ל דאין,

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה מאי דיה וכו' אכל היכא דחזרו ועברו ג' עונות שניות: ב) תוס' ד"ה קחזיא וכו' ויהי ולא לפשוט מדרשאי:

מוסף רש"י

בתרי זימני הוי חזקה, דאמר גמס' יצמות (סד:): נשאת לראשון ומת, לשני ומת, לטלישי לא נשאת, דבתרי זימני הוי חזקה (כתובות מג: וכע"ז שרובין א,יז,

א) לקמן סד. כתובות מג: יצמות טו. סד: וְעִירֻבֵּין וָא. סנהדרין פא: ב"מ קו:–ו ע"י רש"א שפי"י אחר דלא כפי רש"י, א) ז"ל כיון דאי חזא לטוף כו' ר"מ, ד) ז"ל שניות, ה) כ"י כ"י פ"י רשכ"ס לעיל בפירושו לחזקו, ו) כ"י כ"י, ו) ז"ל דאין,

הדר קא חזיא בעונות. אחר ראיה זו: **מאי**. דיה שעתה או מטמאה

מעט לעת מי אמרינן הא דקמני בתרה ועוד עברו עליה ג' עונות דוקא קמני עברו דאי חזאי לטוף עונה מטמאה מעט לעת דאע"ג

ללא הגיע זמנה כיון דהוחזקה רואה קודם הפסקת ג' עונות ראשונות

שמאי פרק ראשון נדה

.י

קחזיא בעונות מאי. פרש"י דמבעיא ליה אי חזיא לטוף ל' שלאחר הפסקת ג' עונות ראשונות אס מטמאה מעת לעת דכיון דהוחזקה לרואה קודם הפסקת ג' עונות ראשונות הרי היא כהגיע זמנה לראות וככל אשה שעברו עליה ג' עונות דאין דיה שעתה

אלא בראשונה דוקא בחזרו ועברו

עליה שלש עונות שניות דיה שעתה כר"א ואע"ג דלא חזינן דמייירי ר"א בעונות שניות אלא בעונות ראשונות מיהו מודה דדיה שעתה בשניות ׀עד שתמחוקן או כרבי או כרשב"ג ואע"ג דרישא רבי היא סיפא רשב"ג דלרבי א כי חזיא לטוף עונות שאחר הפסקת שלש עונות א (ראשונות) מטמאה מעת לעת ודמיל להגיע זמנה לראות וכי חזרו ועברו עליה שלש עונות שניות נמי מטמאה מעת לעת דכיון דתרמי זימני חזיא בהפסקה איגלאי מילתא לרבי דשנינו וסת וסת הוא ולא סילוק דמיס שאין זו זריכה להתחזק בדמים ולפי זה הא דתניא (לעיל דף י:) זקנה שעברו עליה שלש עונות שניות דדיה שעתה אחיא דלא כרבי דלרבי מטמאה מעת לעת כאלו חזיא לטוף עונה וכן ה פ"י רשב"ס צפרק אחרון (דף סח. סת.) ואין נראה דלא היה להש"ס להסתפק בזה והיה לו ה) לפסוק מדרישא רבי סיפא נמי רבי ובחזיא לטוף עונה נמי דיה

שעתה כמו בחזרו ועברו עליה שלש עונות לכן נראה דאפילו מטמאה מעת לעת כי חזיא לטוף עונה שלאחר הפסקת שלש עונות ראשונות כהפסקת שלש עונות שניות דהויא מסולקת בדמים דיה שעתה אפילו לרבי כיון שלא הגיע זמנה לראות א ונאין חילוק בין לא הגיע זמנה לראות לזקנה] וההיא צרייתא דזקנה נמי רבי היא וז"ע בהגיע זמנה לראות ועברו עליה שלש עונות שניות לר"א מי אמרינן דיה שעתה כמו בזקנה לרבנן ומדלא אשמעינן בהגיע זמנה לראות דהוי דיה שעתה עד הפסקת שלש עונות שלישיות דהויא רבותא טפי מבלא הגיע זמנה לראות אין להוכיח דאפילו ראתה סוף שלש עונות שניות מטמאה מעת לעת דמיינו למימר דמשום הכי אשמעינן בלא הגיע זמנה לראות דאפילו הכי מטמאה בשלישית מעת לעת:

ברוב ספרים גרסינן וכשהגיע זמנה לראות פעם ראשונה דיה שעתה שניה מטמאה מעת לעת מני רבי היא ושבוש הוא ולא גרסינן ליה אלא ה"ג מני רבי היא ומוכח מרישא מתינוקת שלא הגיע זמנה לראות דקמני שלישיית הרי היא ככל הנשים והיינו משום דבתרי זימני הוי חזקה ובההיא דמיתחזקא לא מטמאה מעת לעת דאילו לרשב"ג עד ראיה רביעית לא הויא ככל הנשים אבל סיפא דהגיע זמנה לראות דשניה מטמאה מעת לעת אחי ככולי עלמא דבראייתה ראשונה הוחזקה כדתנן בזה אמרו דיה שעתה צריאה ראשונה כו' ומתניתין ע"כ אחיא כרשב"ג דצפרק הבא על יצמתו (יצמות דף סד:) אמרינן וסתות ושור המועד סתם לן תנא כרשב"ג אבל כרבי לא סתם לן תנא ועוד אי מסיפא דייק ורישא כרשב"ג תקשי רישא רשב"ג וסיפא רבי וא"ת דהכא אמר דבההיא ראיה דמחזקינן לה לא מטמאה מעת לעת ובפרק אלו הנשרפין (סנהדרין דף פא:) גבי מי שלקה ושנה אמר ו"דאין עזירות מחזקות אחר שעבר שתי עזירות מיד כונסין אותו לכיפה אלציא דרבי וי"ל דהתם כיון שהחזוק לעצירה מה לנו להמתין עד שיעבור פעם שלישיית אבל הכא חכמים תקנו מעת לעת אס תראה אחר שהוחזקה לראות: **רבי** יוחנן **אמר** שחזר. משמע הא כתם שאחר שלישי עמא דהיינו כרבי ובשליה פרק הבא על יצמתו (יצמות דף סד:) אמר ר' ינחן ברי יוסי אמר רבי יוחנן גבי מלה בנה ראשון כו' כרבנן שמעון בן גמליאל וי"ל דהתם מסיק דר' ינחן סומקא לאו בר סמכא הוא אי נמי כל הך סוגיא קיימא אצרייתא דלעיל דאמא כרבי: וכי

דאיירי בלא הגיע זמנה לא מאי למיפרך ליה דאיכא למימר בההיא אפילו רבנן מודו דחוזרת לקדמותה היא: **ובעונות סבר לה כרבי** בהפסקת שלש עונות סבר לה כרבי אליעזר: **והא נאחר שנוכר קאמר**. למדנו שהוקשה בעיניו על ששעה כמותו: **ובוסוסוס סבר לה כרבי**. דאמר בתרי זימני הויא חזקה לכל דבר: **דסם שבין ראשונה לשניה**. שנמנא בצגדה של תינוקת שלא הגיע זמנה ודאי טהור דאכתי לאו בחזקת דמים היא ואמרינן לעיל (דף ה.) תינוקת שלא הגיע זמנה לראות אפילו סדינין שלה כו': **חזקיה אמר טמא**. דהא בתרי זימני איתחזקה בדמים והויא חזקה דאילו הדרא חזיא מטמיא למפרע אלמא בחזקת דמים הוחזקה: **ורבי יוחנן אמר טהור כיון דלא אחזקה בדם**. כלומר כל זמן שלא נהגנו בה עדיין תורת מוחזקת בדמים לטמאה למפרע לא גזרו על כתמה: מתקיף

פא א מיי"ט מ"ט מהלכות אסורי ביאה ה'ה סמג לאין קיול:

תוס' הרא"ש

קא חזיא בעונות מאי. [פירש"י] מי אמרינן דדוקא נקט שלשה עונות אבל ראתה אחר עונה מטמאה מעת לעת דאע"ג דלא הגיע זמנה כיון שראתה שלשה פעמים חשבינן לה כהגיע זמנה הלכך אם ראתה אחר ג' עונות דייה שעתה כו' עד שתתחזק או כו' או כרשב"ג ואע"ג דרישא ר' היא [סיפא] כרשב"ג דאי כו' כיון דאילו חזאי בעונה הוה מודה לה להגיע זמנה כי חזאי בהפסקה נמי כיון דתרמי זמני חזאי בהפסקה איגלאי מילתא לר' דשני וסת הוי ולא סילוק ובשניה מטמאה מעת לעת שאין זו צריכה להתחזק בדמיה או דלמא הדרה לקדמותה וצריכה להתחזק אחר הפסקה בשתי ראיות כבתחלה והאי דנקט ג' עונות לרבותא נקט דאע"ג דראתה ב' פעמים לג' עונות לא הויא חזקה לר' וחוה דרוח גדול מאי מספקא ליה לחלמדיא אמאי תיסוק אדעתין למימר ורישא ר' וסיפא רשב"ג הלכך נראה לפרש דאתאי ורישא וסיפא כו' ובכל מקום שצריכה חזקה באותה ראייה שהיא מתחזקת בה דייה שעתה בראייה דהפסקות כמו בראיות ראשונות ואינה מטמאה מעת לעת עד שתתחזק והפסקת ראשונה בכלל ההפסקות היא. וה"ה דהוה מצי למיתני בהגיע זמנה ועוד עברו: בתם שבין שניה לשלישית. תי' דפליגי אליבא דר' דליה הלתא בווניה דהוה להו לפלוני אליבא דרשב"ג בין שלישיית לרביעית ושמא משום דשמעתין כו' נקט מנה לשלישית ונפקא מינה לרשב"ג בין שלישיית לרביעית: